

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lepostküldésére vonatkozó
felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi része
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Pécs város körirata.

Pécs, 1900. április 18.

Évek óta sürgettük lapunk hasábjain annak az igazságtalanságnak a megszüntetését, a mely az állami alkalmazottaknak a községi terhek alól való mentesítésében rejlik. Kifejtettük számtalanszor, hogy ez a privilégium ellenkezik nemcsak a közteherviselésnek törvénybe iktatott elvével, de az osztó igazságnak legelemibb követelményeivel is. Mert ugyan miféle igazság az, hogy az állam azt mondja az ő alkalmazottainak: én az általam igénybe vett munkátok fejében adok nektek ennyi fizetést — a papiroson, mert szó sincs róla, hogy egész fizetéseket kiadjam; egy részét ennek visszatartom adó fejében, meg nyugtatóképek képeiben, vagyis ezt a pénzt — mint hivatalnoki fizetést — kiviszem az egyik zsebemből és mint adószolgáltatást visszadugom a másik zsebembe. De azért kárpótollak kedves szolgálóm azzal, hogy elengedem nektek azokat az adótartozásokat, a melyeket nem nektek, hanem azoknak a városoknak tartoznátok fizetni, a melyeknek kulturális, közbiztonsági és kényelmi intézményeit élvezitek.

Ezt a fejtetőre állított logikát s az abban foglalt nagy igazságtalanságot régebben némileg még emyhítette az a körülmény, hogy a városoknak rendelkezé-

sere állott számos olyan közvetett adóztási forrás, a melyek osztálykülönség nélkül a városi terhek viselésének körébe vonták a városok összes tényleges lakosságát. De az utóbbi időben a kormány a feneketlen államkassza töltögetésére egymásután a maga számára foglalta le ezeket a közvetett bevételi forrásokat, úgy, hogy a városok a haladó kor igényeivel fokozatosan emelkedő kiadásai fedezésére már csaknem kizárólag az egyenes városi adók emelésére lettek utalva s minthogy ez sem megy a végtelenségig, nyakig merültek el az adósságok tengerébe.

Az igazságtalanság már önmagában is bántó minden körülmények között, még akkor is, ha az nem fenyegeti a létérdeket; de a mikor az az anyagi zűllés útjára sodorja a magyar állam legéletrevalóbb szerveit, az ipari, kereskedelmi és kulturális emporiumokat, akkor az már méltán szülhet a végsőig menő elkeseredést. S a mindinkább elviselhetlenné váló terhek szülte elkeseredés a kormány város-fejlesztési frázisai mellett nem talált sürgősebb feladatot, mint az állami alkalmazottak adómentességi privilégiumának a vasuti alkalmazottakra való kiterjesztésével az igazságtalanságot még szélesebb körben általánosítani.

És ezt még az igazságosságra való hivatkozással tette, mikor azzal okolta meg

ezt a rendszabályt, hogy az igazság követelménye az állami vasutak alkalmazottaira kiterjeszteni azt a kedvezményt, melyet az állam alkalmazottai törvény erejénél fogva élveznek. Persze azt a kormány nem akarja észrevenni, hogy éppen abban rejlik a legnagyobb fokú igazságtalanság, hogy az állami alkalmazottak egyáltalán élvezik ezt a kiváltságot s az igazság nem azt követelné, hogy kiterjeszszük ezt olyanokra is, akik eddig még nem élvezték, hanem hogy megszüntessük azokra nézve is, akik eddig részesei voltak.

Pécs város tanácsa tehát igen derék munkát végzett akkor, mikor javaslatot terjesztett a város közgyűlése elé, a melynek célja felhívni az ország figyelmét erre az igazságra, hogy az áthassa a közvéleményt s ennek erejével követeljen érvényesülést ott, ahol eddig észrevenni nem akarták. A súlyos érveknek egész tömegét sorolja föl ez a javaslat a mellett, hogy a városi terhek viselésében nem szabad különbséget tenni polgár és polgár, tisztviselő s egyéb foglalkozású lakos között. Helyesen utal a javaslat arra, hogy az állami tisztviselők, kik a dolog természeténél fogva a nagyobb városi centrumokban való lakásra vannak utalva, de egész nagy vidékek állami igazgatását látják el, székhelyük irányában nagyobb igényekkel lépnek föl, mint akár az iparos, kereskedő,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Vigaszt a vigasztalónak.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: dr. Molnár Jákó.

Nagy sóhajjal fog hozzá Décsei ur a fekete ruhába való öltözködéshez; ez öltönyben kísérte ezelőtt őt évvel felejthetlen nejt az örök béke kertjébe, azóta nem zavarta e ruházat lelke nyugalmát és tán most is melőzné, ha a kis bogárszemű, lürge angyalka, hét éves fia, Béla nem nyujtaná oda vigadozva, dalolva a jó apjának és a ha az apa és gyermeke között nem szólal meg ama párbeszéd, melyet Isten mint örök lantot ültet az emberek szívébe, hogy folyton a szülők és gyermekek közti viszonyt szeretettel — rezgésbe hozza.

— Nesze édes apám, — szól a gyermek — itt van a ruhád, de mondd meg, mi az oka annak, hogy e ruhát öltöd magadra, hová készülsz?

Fekete ruha! te megfejthetlen rejtélye a divatnak, hányszor kísérelték meg téged salonképtelenné tenni, és mégis, mintha csak hű kifejezője lennél belső érzelmeinknek, mely a fájdalmat és örömet szinte egy kufforrásból meríti.

Az apa gyermeke kérdésére keserű mosolylyal felel, lám édes Bélám, ha valakit igen

szeretünk és nagy tisztelettel akarjuk meglátogatni, akkor ily ruhába öltözködünk, különösen akkor, ha valakit nagy szerencsétlenség avagy nagy öröm ér.

Szabóéknál a kis Lacika fürdőbe ment édes apjával, Lacika jó, de pajkos gyerek volt, nem szeretett szót fogadni, az apja intette, hogy a vízben mindig mellette maradjon, de Lacika egy percben, midőn édes apja jó ismerősével a fürdőben beszélt, apjától elfordul, mélyebb helyre kerül, a víz feje fölött összecsapódik, Lacika eltűnik, vízbefulladt, szegénykét eltemették és most sirnak, zokognak szülei, mert édes fiuk, Lacikájuk nincs többé.

A gyengéd, fogékony szív épügy csepegteti a gyermek szeméből a könnyt, mint egy megrendítő esemény az élet küzdelmeihez szokott emberi arcot is könnyben áztatja.

Az apa és fiúcska szeméből egyszerre gördült a könny, amott a nehéz, mélyen rejlő, emitt a patakocská cseppjéhez hasonló forrásból, akaratlanul. Apa és fiú egy percig szótlanul áll, aztán az apa ösztönszerűleg öltözködés közben magához ragadja gyermekét, öleli, csókolja, magához szoritja, mintha valakinek oda szólna: elhunyt szeretett nem e drága zálogát nem rabolhatja el senki, aztán így mond: ugye édes fiam, te mindig engedelmes leszel, mert akkor baj nem érheti a gyermeket.

— Igenis, jó édes apám — feleli a gyermek — de mondd csak édes apám, ha Lacika oly jó gyermek volt, csak egy kicsit csintalan, mért büntette meg oly szigorúan a jó Isten,

hiszen nemcsak neki, hanem szüleinek is fáj a halála.

Az apa, fia e kérdésére meghökken, hisz e naiv kérdésben annyi igazság rejlik, hogy feleletre alig találta meg a szót.

— Nézd édes fiúcskám, minden lépésünket a mindenható Isten vezérli, minden utat, a melyen járunk-kelünk, ő jelöli ki és mert Isten nem járhat itt lent a földön, küldi maga helyett a jó apát és anyát, hogy örökjének gyermekei fölött, persze, hogy aztán a gyermekeknek csak azt szabad tenni, mit szüleik megengednek. Nem büntette meg az Isten Lacikát sem, a szülőket sem, hátha később sem fogadott volna szót, hiszen akkor rossz ember vált volna belőle, szüleinek több bűt szerzett volna, mint örömet. Így a jó Isten magához vette és az angyalokhoz besorozta.

Béla némán hallgat, e néma hallgatás a gyermekeknél az, mi a kételkedő embereknél a ki nem fejezett kérdőjel. Az apa tán betekint e gyöngéd gyermek naiv, üde lelkületébe, félt a további kérdezéstől és azért így szól:

— No gyermekeim siessünk, hogy hozzád előbb térhessek vissza.

A gyermek, mintha pillanatnyira is fájlalna az apa távollétét, azt átöleli és esdekel, hogy engedje meg, hogy vele mehessen.

— Nem, édes fiam, te itthon maradsz, játszol nővéreddel, Örszikevel, mert a hová most megyek, ott gyermeknek nincsen dolga.

— Hát van-e hely édes apám — mond Béla, hova jó apjával a gyermeknek nem szabadna elmenni?

akár a város kisebb műveltségű más lakossága s mégis az akként fokozott városi terhek viselésének egész súlya az utóbbiakra hárul a tisztviselők adómentességi privilégiuma révén.

Nem zárkózik el a javaslat annak elismerése elől, hogy a tisztviselők anyagi helyzete sokkal sanyarubb, semhogy egyszerű hatalomszóval a községteherviselést rájuk is kiterjeszteni lehetne, de utal arra, miszerint az igazság követelményének csak úgy tehetne eleget a törvényhozás, ha a városok jogos igényeit a tisztviselőknek nem kevésbé jogos igényeivel összeegyeztetve, a városi közhatalomnak ezekre való kiterjesztése mellett a tisztviselők javadalmazásának megfelelő emelésével kárpótolná őket. Mert a jog és igazság, de a méltányosság is megköveteli egyrészt azt, hogy mindenki biztosítsa illő anyagi existenciáját annak, akit szolgálatába fogad s egész munkásságát igénybe veszi, de másrészt azt is, hogy ezt ne a mások megrövidítésével tegye, mert az is jogos, igazságos és méltányos, hogy mindenki hozzájáruljon azokhoz a költségekhez, a melyek az általa élvezett intézmények létesítéséből és fenntartásából származnak.

És nagyon helyesen tette a városi tanács, mikor nemcsak azt indítványozta, hogy javaslatát fölírat képeben egyszerűen a törvényhozáshoz terjessze föl a közgyűlés, mert ha valamiről, úgy bizonyára az ilyen fölíratokról áll az, hogy egy fecske nem csinál tavaszt, hanem köriratot indítványozott intézteni az összes törvényhatóságokhoz hasonló fölíratok küldése iránt.

Ha a törvényhatóságok fölíratái tömegesen fogják ostromolni a törvényhozás kapuit, lehetetlen, hogy a városok követelése elől már a benne rejlő igazság erejénél fogva is sokáig elzárkózni lehessen. Hogy pedig a törvényhatóságok ebben a kérdésben is tömegesen éljenek törvényadta kérvényezési jogukkal, arra alkalmat fog nyújtani Pécs város körirata s nem kétel-

kedünk benne, hogy ezek élni is fognak vele. Esért üdvözljük a városi tanácsot az általa oly ritkán tapasztalt kezdeményezés útján!

A pécsi versenypálya.

Pécs, 1900. április 18.

Még csak alig néhány éve, hogy a pécsi versenypálya nagyünnepségek, fényes versenyek s országgraszoló sportesemények közepette megnyitott; az ország egyik legelső s legmodernebb versenypályáját képezte; itt folytak le a legnevezetesebb versenyek a legjobb erővel, s ime most semmi — e fényes s rövid pályafutás után a pangás révén áll.

Mi okozta — ki okozta ezt a válságot, nem tudni.

Ez ügyben eddig is már igen sok szó esett, úgy a helyi s sportlapokban, mint pedig a társadalom s az érdeklődők között — sajnos azonban, a helyes megoldást eddig egyik sem közelítette meg.

Pedig igazán kár lenne ezen versenypályát, mely a P. B. C. tulajdonát képezi, az idő viszontagságainak kitéve, teljesen a feledésnek, bomlásnak engedni.

Ezen válság beköszöntéséhez nagyban hozzájárul az országos általános sporthanyatlás, sőt merném állítani, hogy a helybeli sportegyletek közt kezdettől fogva az egymás közötti jó viszony s barátság inkább csak időszerű s erőltetett volt, mely viszony a mai napig sem javult egy cseppet sem, legfeljebb a színlelésig ment, az is érdekből. Ez is hozzájárult a válság gyorsabb terjedéséhez.

Ha e viszonyok helyett kezdettől fogva az egyetértés foglalt volna helyet, nem kellene most aggódni azon, vajjon mi történik a pályával s hogyan emeljük a sport ügyét a volt szebb időkbeni állapotokra vissza.

Vonjuk le ebből a tanulságot a jövőre nézve s okuljunk a saját hibáinkon, — drága s fáradságos tapasztalat.

Ilyen politikával mindenesetre csakis az általános sport szenved legjobban; nem elég, hogy magunkat károsítjuk, de tesszük ezt az általános sport rovására is — s mindezt öntudatlanul — s legnagyobb közönyösséggel.

A helyi sportéletnek oly szoros összefüggésben kell hogy álljon a pályával, hogy a nélkül nem is létezhetne, sőt azt egymástól elválasztani teljes lehetetlenség.

Pécs városának, mint pedig a sportkö-

röknek az első s főszerepet kell vinni; miért ne lehetne ezt a sportintézmények fejlesztésében is keresztülvinni?

Miért fáradoznak azon, hogy az új egyetem is Pécsen létesüljön? Nem-e nemzetpolitikai misszió rejlik ebben? Ép úgy van hivatva a helyi sporttársadalom is e missziókat lépésről-lépésre a saját hatáskörében követni, mit csak úgy lehet elérni s a jövőre biztosítani, ha megoldjuk a versenypálya létkérdését s rendezzük a helyi sportviszonyokat; egyben a helyi sportegyletek kölcsönös, barátságos érintkezését mozdítsuk elő a legkülönbébb rendelkezésünkre álló eszközök segítségével.

Nem volna-e szégyen ez országban, ha Pécsen teljesen megbuknék a már létező, de vajudó versenypálya?

Ki veszi magára — a mulasztások által előidézett — e felelősséget? — jelentkező nem volna senki sem.

Szomorú, de való tény.

Értesülvén, miszerint a P. B. C. a rég történt hibákat pótlándó, némileg javítani óhajtja e visszas állapokat, a mennyiben a versenypálya ügyét az idei szezonnban rendezni fogja — most áprilisban (?) — de se baj, a jó ötlet, gondolat soh'se késik, csak most szaporán a munkára! A kezdet megvan.

Ezek után a versenypálya ügyét szintén a szívemen hordva (különben a turistáknak vagyok hive), mivel látom, hogy csakis ezáltal tudjuk a helyi bajokat orvosolni, mely nagy munkát, kitartást és ügybuzgóságot követel minden egyestől.

E nagy munkához én is hozzájárulok szerény véleményemmel, mint utbaigazítás, mint pedig a sporttársadalom serkentése céljából s végül mint az egyesedül a leghelyesebbnek vélt, őszinte meggyőződés a következő:

A pécsi versenypálya ügye csupán szövetségi alapon lenne a legjobban s a legbiztosabban rendezve, olyképen azonban, hogy azon a pályán a lehetőséghez képest minden sportágazat cultiváltassék, kezdve a kerékpár, motor, tornász, atletika, lawontennis, labdarugás, korcsolyázás stb., melyek rendszeres művelése céljából gyakorlatok, házi s nyílt versenyek, ünnepélyek rendezendők.

Tudtommal Pécsen a következő sportegyletek léteznek:

1. Pécsi Bicycle Club;
2. Pécsi Athletikai Club;
3. Pécsi Korcsolyázó Egylet;

Décsei minden kérdés nélkül fut, rohan és sötét sejtelmektől eltelve, már a kapuból kiáltja:

— Bélácskám!

De e szivszaggató szó visszhangra nem talál. A házban szobát festenek, az udvarra tették ki a bútort és midőn a kis Béla derült jó kedvvel atyja óhaja szerint hazatér, ott látja az üres szekrényt, a benne elrakott deszkákra, mindmennyi lajtorjára mászni akar, a szekrény egyensúlyát veszítve, oldól és e buta eszköz agyonüti az ártatlan gyermek gondtalan életét, ledönti az apa boldogságát.

Még meleg volt a kis angyal teteme, midőn az apa, az erős ember a tetem előtt leroskad. Óh, nem mondta meg ő gyermekének, hogy maradjon otthon, ott azt baj nem érheti mély, könnyörgő hangon akarta elkísérni és most ő kíséri drága szülőltjét örök nyugalomra. Szabóék már másnap viszonzták Décseinek szomorú látogatását.

Vigaszt a vigasztalónak, ez éltünk balzsama, e balzsam tartja fenn az emberiség láncolatát, hisz a vigaszban rejlik a kölcsönös részvétel, szeretet és a bizalom jövő sorsunk megjavulásához, föltámad a megpróbált énmünk és e feltámadással alkotjuk az emberiség megszakíthatlan örökkévalóságát.

— Van édes fiam. Lásd, Lacika szüleihez azért megyek, hogy azokat vigasztaljam és tudod-e azt, hogy mit tesz vigasztalni? Ha valakit szerencsétlenség ér, úgy a jó emberek oda sietnek, azt mondják neki, ne sirj, ne zokogj, hiszen minden embert baj érhet, ép-úgy, mint mindenki megakadhat egy kővön, elesik, és az, ki ezt látja, odasiet, felveszi és azt kérdezi az elesettől, fáj-e neki valamije?

A gyermek ismét hallgat, aztán két kezét kérelemre fogva, esdeklék:

— Ha nem mehetek oda, úgy legalább engedd meg, hogy az utca sarkáig elkísérhesselek.

A szeretet e mély, tiszta érzelme elől az apai parancsnak hátrálni kellett, forrón csókolja Béláját és mikor az öltözködéssel elkészült, így szól:

— Jer fiam, kísérek hát el az utca sarkáig.

— Hát csakugyan édes apám, nem szabadna nekem Lacika szüleihez elmenni, tán én is azt mondhatnám nekik, hogy szerettem Lacikát és hogy: igen igen bánom, hogy Istenke is elvitte a menyországba.

— Lám, édes fiam, már egyszer megmondottam, hogy ott nem szívesen látják a gyermeket — szól az apa, de e megtagadásban valami oly fájdalom rejlett, oly sejtelen, mely magunk elé nagy vést fest, mely ellen hiába küzdünk, mert valójában nem látjuk. —

A gyermeknek — folytatja tovább — legjobb helye az otthon.

A gyermek a szófogadás intő példájára figyelmeztetve, szomorúan visszafordult, de édesapját még arra kéri, hogy hazajövetkor hozzon neki szőlőt.

A gyermek kedélyén a szomorúság egy kis futó szürke fellege alig mutatkozik kis arcán, már is eltűnik.

Ugrándozva, füttyörészve siet a kis Béla haza felé, az apa pedig lassan halad Szabóékhoz, de mi az, ami szívét szorongatja, mi az, a mi lépteit lassítja, mintha menésében folyton akadályokkal küzdene, máskor is elment a háztól, soha gyermeke úgy nem esdekel. Föltekint az égbe, néha-néha meg-megáll, mintha elhalt neje intene: ne hagyj magára gyermekedet. E víziókkal elérte a szomorúság színhelyét, hol a szülőknek egy elvesztett egyetlen gyermek gyászának írt nyújtani nem lehet.

Mi férfiak vigasztalása, vagy néma viselkedés, avagy mindennapi kérdést hozunk szőnyegre, hisz a kesergőket nem akarjuk a fájdalomnak átszolgáltatni, hanem a mindennapi életbe visszavezetni.

Tán tíz perce, hogy Décsei Szabóéknál e nemes feladatot, habár hasztalanul teljesíti, a midőn berohan egy szolgáló:

— Az Istenért, siessen haza Décsei úr, otthon nagy baj van!

4. Pécs-Baranyai Sport Egylet;
5. Pécsi Torna Egyesület;
6. Pécsi Polg. Torna Egylet;
7. Pécsi Polg. Kerékpár Egylet — összesen hét egylet — szép szám.

Ezen egyletek lennének hivatva egy pályaszövetséget alkotva, a versenypálya ügyét rendezni, egyben pedig a helyi sportviszonyokon segítve, felkarolni s a legjobb tudásuk szerint a jelenlegi követelményeknek megfelelőleg, mindent elkövetni.

A pályaszövetség alakuljon meg a fenti egyletekből (valamennyien — egyet sem kivéve) 5, esetleg 10 évre, oly módon, hogy ezen idő lejártával az megújítható legyen.

A pályaszövetség igazgatóságába minden egylet 3 tagot küld ki, kikből a szövetség tisztikara választatik.

A bevételek s kiadások legyenek közösek s az esetleges vagyonból az egyleti célokra kiadás nem eszközölhető. A pályafenntartás címe alatt minden egylet évi díjjal járuljon a közös pénztárba, a miért is az összes tagok a pályát az igazgatóság által megállapított időben használhatják.

A szövetség által egy »versenypálya szabályzat«, esetleg »alapszabályzat« dolgozandó ki, melynek szigorú betartása mindenkire kötelezővé tétetik.

A szövetség tagjai azután a fenti egyletek lehetnek; magánosok tagok nem lehetnek; pártoló tag lehet mindenki, de nem részesülhet azon kedvezményben, mint az egyleti tagok. — Ez annál is inkább fontos, mivel a szövetségnek az egyletekkel szemben concurrentiát csinálni nem szabad.

A pártolótagok a versenyek, ünnepélyek alkalmával kedvezményes belépti-jegyeket is kapnak.

Arra kell törekednünk, hogy minél több pártoló tagot gyűjthessünk, a mi által a társadalom nagy részét a sport eszméknek megnyerjük, a mit hiszem is, egy kis fáradsággal meglehet tenni.

A versenyek minden fajtát a szövetség igazgatósága (elnökség) írja ki a kebelbeli egyletek meghallgatása után. Egyes egyletek is rendezhetnek a pályán versenyt a szövetségi igazgatóság beleegyezésével, mely esetben bizonyos díjjal tartozik a közös pénztárhoz járulni.

Az igazgatóság (elnökség) hatásköre lenne a pálya rendbentartása, az ezzel összefüggő munkálatok rendbentartása, versenyek rendezése, az idegenek meghívása a versenyre, azok részére kedvezményes, esetleg díjtalan elszállásolást biztosítani, training jegyek kibocsátása, a training vezetése stb.

Minden év november, esetleg december havában végelszámolás készítendő s az kellőleg felülvizsgálva, a szövetségi gyűlésen előterjesztendő.

A tisztikar, mint pedig az egyletek kiküldöttei mindig egy évre választandók a nap-tári év szerint.

A mutatózó felesleg felett a szövetségi ülés határoz, esetleg az a pálya törlesztésére is fordítható.

Az igazgatótanács elnöke képviseli a szövetséget az egyletekkel szemben, a titkár ellenjegyzésével pedig aláírja a szövetségi levelezést stb.

A szövetségnek jó viszonyban kell állania a vidéki egyletekkel, mert csak ez által érheti el azt, hogy tömeges résztvevők jelenjenek meg a versenyeken, tehát neutrálisnak kell lennie.

A szövetség törekvése oda irányuljon, hogy a sport fejlesztést a lehetőséghez mérten kifelé is (a vidékre) terjeszse.

A professzionistáktól nem szabad visszariadnunk, részükre a szükséghez képest külön számok veendőek fel a versenyprogrammba.

Hiszem, hogy a helyi sportsajtó is készséggel támogatni fogja az új vállalatot s külön sportrovat alatt hozza a nevezetesebb eseményeket.

Az első (idei) évben 4 verseny megtartása nem nagy feladat lenne, a további években pedig közös megállapodás szerint előre meghatározott számú versenyek rendezhetők.

Tornaünnepélyek alkalmával, melyet a tanulóifjúság részére rendeznek, a pálya csekély díjazás ellenében átnyerhető legyen.

A pályaszövetség kebelében egy külön választmány alakítandó, melynek feladata lenne a *turisztika* istápolása s az azzal járó teendők elvégzése, kirándulások kiírása, gyalogturisztika és kerékpáros kirándulások rendezése, az által elősegítve lön a sporttársadalom intenzívebb fejlesztése.

Az egyletek szórakozása, de főleg azonban a kölcsönös jó viszony fentartása céljából a szövetség bizonyos időközönként társas összejöveteleket tart, melyek esetleg nagyobb-szabású estélyekké fejlesztesse.

Ily alapon a kérdéses szövetség megalakulhat s oly pompás sportünnepélyek s versenyek volnának rendezhetők, hogy ritkítaná pártját, — minden esetre közös akarat s összetartás legyen a jelszó, mert anélkül az egész csak hia ábránd lenne.

Pécs városának egy ilyen sporttelepre okvetlenül szüksége van s hiszem, hogy a pályaszövetség működése fényesen be is fog válni.

Ezen sporttelep új életet hozna az eddigi lonyhadt s már kivesszni készült sportba, fel-frissitené mindazokat is, kik baberaikon pihenve a nyugalomba vonultak s kerülnek mindennemű nyilvános sportszereplést.

A pécsi sportkörök szívelejk meg a fent említetteket s jól meggondolva, fontolva, lépjenek fel nyilvánosan, hisz a P. B. C. sem fog elzárkózni ily nagyobb mérvű nemes intézmény keresztülvitelétől, mely egyúttal neki is alkalmas pillanatban jön. Segédkezzünk valamennyien s s mutassuk meg, hogy nem rettenünk vissza.

Hisz Pécsen 300–500 sportférfi van, — nem tekintélyes szám-e ez? s nem lehet-e e számot megduplázni, a kellő szorgos utánjárás által?

Azt mondom, hogy igenis lehet!

Szegénységi bizonyítvány lenne Pécs város sportférfiakra nézve, ha ezen vajudó sportviszonyokon ne tudna segíteni s a pálya ügyét továbbra is nyugodni hagyná.

Tehát fel sporttérfiak s sporttársak a munkára, hadd lássuk, mit tudtok miveln, most, vagy soha.

Szerencsés s boldog lésem a magyar sport, ha ezen misszió mihamarább sikeresen teljesül s hogy teljesüljön — létesüljön a mi önönmagunk erejéből. :

Adj' Isten! Egy kerékpáros.

Utóhangok az ujságírók és lapkiadók ünnepéhez.

Pécs, 1900. április 18.

A Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének és a Magyar Ujságírók Egyesületének husvétkor Pécsen tartott kongresszusa ünnepéseiről a *Magyar Nemzet* mai száma érdekes apróságokat közöl. *Illés József* írta a tartalmas, szép cikket, melyből adjuk a következő szemelvényeket:

A magyar ujságírók és a vidéki hirlapírók gyűlése alkalmából vendégjárásban volt része Baranyavármegye székvárosának, Pécsnek, husvét ünnepén. *A mecsekalki város valóságos kitétt magáért.* Közönsége, élén a polgármesterrel, hetek óta buzgólkodott, hogy a vendéglátásnak mákszemnyi híja se legyen, a mint hogy nem is volt. Az igazi magyaros vendégszeretet valami kedves formában lépten nyomon megnyilatkozott. Mi, a kik részesei voltunk a meleg fogadtatásnak és mindenre kiterjedő nagy figyelemnek, őszinte elismeréssel adózunk e derék város lelkes közönségének.

Pécs egyike a legszebb vidéki városoknak és kulturájával, iparával, kereskedelmével valóságos gócpontja a Dunántulnak. Egy kicsit hepehupás az egész város, de az utcák rendezettek és tiszták. Ünnepnapon határozottan nagyvárosias benyomást kelt. Élénk sürgés-forgás, különösen a *Király-utcában*, a hová Budapestre beillő üzletek fényes kirakatai csalogatják deltájt a sétáló közönséget. Itt sűrögnek-forognak a környékbeli falvak sokácai, rációk és szerbek festői tarkabarkaságban. A középületek sorában első helyen a remek góthikus székesegyház érdemel említést. Négy tornya már messziről hatalmasan bontakozik ki a Mecsek mögötti épületek halmazából. — Melléje sorakozik a honvédtisztképző gyönyörű épülete, a nemzeti színház, egyike a legszebbeknek a vidéki színházak között, a takarékpénztár palotája; valamennyi ékessége, disze ennek a dunántuli városnak.

*

Valamikor, még a közelmúltban is, a borkereskedés ugyancsak virágzóban volt, de mióta — úgy mondják — *az istennyila beütött az Engel pincéjébe*, azóta ennek az üzletágnak a forgalma egy keveset megcsappant és sinyli valamelyest Pécs szab. kir. város is. Első sorban az ottani és a fővárosi sajtót okozzák, hogy a város üzleti hitelén csorba esett.

Ha semmi egyebe nem volna ennek a városnak, csak az az egy *Zsolnay* gyára, akkor is igényt tarthatna országos érdeklődésre. Az a nagy telep az egész magyar nemzet büszkesége. A magyar tudásnak, a magyar zseniálitásnak négy világrészben hirdetője. Ezen a telepen is megfordultak a vendégek *Zsolnay Miklós* kalauzolása mellett. A milliókkal fölérő műkincsek között különösen négy váza kötötte le figyelmünket. Ezt a négy vázát *Lueger* bécsi polgármester rendelte meg valami bécsi középület részére. Lám, a magyar tudás előtt még ez a hirhedt magyarfaló is kénytelen meghajolni.

*

Hetyey megyéspüspököt valósággal isteniti apró, öreg egyaránt vallásfelekezeti külömbőség nélkül az egész városban. Minden üdvös mozzalom számíthat az ő rokonszenves, hathatós pártfogására. És most elárulom a fenkölt lelkü püspök figyelmének egy kedves megnyilatkozását. Alighogy neszét vette a vendégjárásnak, levél kíséretében kartagói bort küldött a rendezőség lapszerkesztő tagjainak, hogy az ő nevében kínálja meg vidéki kollegáit. *Belenyúltam* — írja abban a levélben — pincém legsötétebb zúgába és küldök magának, kedves szerkesztő úr, egy kevés búr bort . . .

A hol ilyen a megyéspüspök, ott hirehamva sincs holmi felekezeti villongásnak.

*

Ugyancsak a bankett alkalmával mutatkozott be *Rác* Gusztó is a pécsiek becézett cigányprimása. A „Gusztó“ a híres *Rác*-famiából való. Csinos szál legény és mióta külföldre is ellátogat, különösen nyaranta, a pécsiek nagyon aggódnak, hogy valami hercegnő el találja csábitani. A magyar nótát, azt úgy huzza, hogy a dedapja, az öreg *Rác* sem tudta különben.

Egy-két órai tartózkodás alatt egy nagy város berendezésében csak fölületesen lát meg egyet és más a krónikás szeme, de a kávéházakat szinte lehetetlen észre nem venni. Van vagy négy, egyik csinosabb a másiknál. Villanyvilágítás, pazar, tényező berendezés mindenütt. Az *Otthon*, *Royal* itt is beválna, akár a Köruton, akár az *Andrássy-uton*, a *Bedő* féle szecessziós kávéház drága gobelinjeivel és stílszerű berendezésével meg éppen-séggel látványosság-számba megy. Ha még megemlítem, hogy a szép asszonyoknak, leányoknak se szeri, se száma, elmondtam mindent, a mit a pécsi emlékeimből hamarosan összeböngészttem.

Hirek.

Pécs, 1900. április 18.

A pécsi Zsolnay-szobor tervei.

A »Pécsi Napló« husvétii számában L—ei Zs—nd úr Zsolnay szobráról szólva sok jó akaratú mutatót be és egyúttal ajánlott egy fiatal embert, miat olyat, a ki Zsolnay szobrát el tudja készíteni. Ez a fiatal ember — a ki különben pécsi — le is jött az újságírókkal és magával hozta tervezetének két kis gipsz-mintáját, hogy azokat magával együtt bemutassa a studiumnak — kedvező alkalom révén — a városháza közgyűlési termében csakugyan felállították s az újságírók kongresszusa alkalmával meg lehetett őket tekinteni. Kíváncsisággal néztük a megnyerő külsejű fiatal szobrász — a kit különben *Horvai* (Hoppel) Jánosnak hívnak — szobormintái elé, mert az igazat megvallva, mi már előzetesen is abba a véleménybe voltunk, hogy L—ei Zs—nd úr nagyon is elvetette a súlyköt pártfogoltja tehetségét illetőleg.

Hát ez az egész ügy még nagyon korai, nagyon fiatal, elannyira, hogy magára a szobor kivételére és kivívójára nem is lehet gondolnunk. Várjunk legalább is addig, míg a szobor bizottság megalakul és működését megkezdi. Hiszen még azt sem tudjuk, hol lesz felállítva, miből lesz a szobor elkészítve, mennyit lehet rá szánni; szóval még nagyon korai és nagyon elhibázott dolog lenne egy-egy odadobott vázlatból a nagy, az eredeti dolgot elképzelni. Aztán meg mi, a kik közvetlen közletről ismertük az Öreg Urat s alkalmunk volt őt lépésről lépésre követni, megfigyelhettük őt minden foglalkozása közben, hogy úgy mondjam, a lelkébe láttunk, mi egy kissé túlkövetelők — de minden esetre igazságosak — vagyunk az öreg ur ábrázolása tekintetében. Nehéz lesz bennünket kielégíteni, még akkor is, ha egy kiforrottabb szobrásznak is adják oda a szobor elkészítését, a ki Zsolnayt úgy, mint mi, nem ismerhette. Mondom, mi egy szobrászati teljesen tökéletes és megfelelő dologban is kereshetjük a mi kedves Öreg Urunkat, a nagy Zsolnayt, mert mi egy minden tekintetben megfelelő alkotást szeretnénk. Aztán ha a dolog jó, mindegy volna nekünk, akárki csinálta, bár mi még nem vagyunk ott, hogy névtelen jó dolgokkal megelégedjünk; nekünk még mindig »név« kell első sorban is; már csak azért is, hogy legyen mibe kapaszkodnunk.

Horvai ur nagyon szerencsés körülmények közt született be magát idahaza és nagyon jól tette, hogy olyan körben mozgott, mely pályájának minden esetre előnyére válik, mely mindenkor tehet érte valamit; szóval érti a módot, mely előbb nevet szerez neki, mint az az ugynevezett Istenadta talentum, melyből neki is adatott annyi, a mennyi jobb dolgok alkotásának reményére jogosít beennünket. Ennek a — pályáját külső jelekkel is erősen igazoló — fiatal embernek tényleg van tehetsége; egyik munkájából látszik is, hogy az újabb, a modern iskola híve, melynek az igazság, a keretlenség a feladata, de úgy látszik az csak véletlen, mert a másik studium már minden kedvező benyomást elront s a régi nehéz, vaskos és émelegős német szentimentalizmust viseli magán. De ettől eltekintve *Horvai* különben is nagyon kiforratlan, nagyon fiatal még; annyira itju, hogy egy ilyen nagyobb, komolyabb dolognál szóba sem jöhet. Nem a »korát« értjük ez alatt, hanem a tehetségét. Azt nagyon jól teszi, ha ilyesmikben előre is gyakorolja magát, de arra, hogy a szobor elkészítését neki adják, L—ei ur ne számítson.

Most pedig szóljunk röviden a mintákról.

Az egyik, a jobb, a melynél teljesen mellékes az arc hasonlatossága ilyenkor, nem sok dolog volna s kevés változtatással lehetne belőle elfogadható dolgot csinálni. Az első és főhibája az, hogy a kis minta alakja életben egy jó félfejjel nagyobb embert ábrázol Zsol-

naynál. Állása egyszerű, keretlenség, póznélküli; jobb kezét egyszerűen a kabátja zsebében tartja, fejét kissé fölemeli. Fején nagy, széles karimájú kalap van s felső ruházata egy könnyű köppenyből áll, mely túl hosszú, a melyet az Öreg Úr sohasem viselt. Látszik, hogy *Horvai* ismerte alakját személyesen is, de munka közben elvesztette azt a benyomást, mely a legszerencsésebb ábrázolás lett volna; az az idea, mely Zsolnay alakjának s a mi képzeletünknek is legjobban megfelelt volna.

A második vázlat már első benyomásra is kevésbé sikerül. Az eszközök rajta túl illusztráltak: munkás zubbony, korongolt bőgre, szónoki gesztus, nagy kalap stb. Az egész alak zömök, nehéz — valóságos agyagember: a hús, a test és a ruha között a levegő — szóval minden agyag. Az arcot nem vesszük tekintetbe; de a sémáját igen, az pedig nem igaz, a mint nem felel meg a valóságnak az egész alak sem. És el is, van nagyon rajzolva. A csuprot tartó bal kar aránytalan, a kézfej szertelen nagy, mintha csak egy rosszul megrajzolt skurtz volna, a gesztusos kézfej még apró mellette. A mi pedig a talpazatokat illeti, azok egyáltalán nem állhatnak meg; mert hiszen a környezettel sem vagyunk még tisztában. — De mindenestre atgondoltabb és formásabb lehet csak a Zsolnay szobor piedesztálja.

L—ei Zs—nd úr ajánlata tehát mindenestre figyelemre méltó, de elfogadható nem lehet. Mert bárhogyan is lesz megoldva a dolog, a szobor elkészítését minden esetre másra bizzák.

Horvai ur pedig bátran vigasztalhatja magát, mert az az irány, a melyen halad, mielőbb meghozza a maga gyümölcsét — ha nem is épp a Zsolnay szobrot.

(—y.)

Napirend 1900. április 19-én.

Naptár: csütörtök, ápr. 19. — Róm. kath.: Antónia. — Prot.: Antónia. — Görög-kel.: (április 6.) Eütik. — Zsidó: Nisan 20. — Nap két 5 óra 6 percek; nyugszik 6 óra 53 percek. — Hold két éjjel 4 óra 15 percek; nyugszik délután 6 óra 10 percek.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült idő, keleten csapadék várható.

Keresk. és Iparkamara közlése délután három órakor.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület választmányi ülése délután 4 órakor.

— (A főispán utazása.) *Br. Fejérváry* Imre főispán, ki legutóbb Cannes-ben tartózkodott, egy a vármegye alispáni hivatalához ma érkezett távirat szerint tegnap Cannesből Nizzába utazott vissza, hol már egy izben volt mostani utazása alatt. Hogy a főispán mikor ér haza Pécsre, azt most nem tudni, de valószínű, hogy a f. hó végére hazaérkezik.

— (Eljegyzés.) *Trixler* Arankát, *Trixler* Alajos városi törvényhatósági bizottsági tag leányát, eljegyezte *Fenicy* Jenő szolgabíró Siklósról.

— (A Baranyamegyei Gazdasági Egyesület) holnap (csütörtökön) délután 4 órakor a vármegye közgyűlési termében választmányi ülést tart, melynek tárgya a f. évi május hóban rendezendő tenyészállat kiállítás határidejének és sorrendjének végleges megállapítása lesz.

— (Az egyházmegye gyásza.) *Schwerer* Nándor, szabad-szentkirályi plébános a szentlőrinci kerület kiérdemesült esperese tiszteletbeli kanonok, tegnap délután Szabad-szentkirályon elhunyt. Haláláról a szentlőrinci esperesi kerület papsága a következő gyászjelentést adta ki:

»A szentlőrinci esperes-kerületi papság szomorú, de az Isten akaratán megnyugvó szívvel jelenti, hogy Nagyságos és főtisztelendő *Schwerer* Nándor ur tb. kanonok érdemesült esperes és szabad-szt.-királyi plébános az örökkévalóságba készülők szentsegeinek többszöri ájtatos felvétele után f. é. április 17-én délután fel 6 órakor csendesen elhunyt az Urban. Földi része f. é. április 19-én, délután 4 órakor fog a szabad-szt.-királyi sírkertben a boldog föltámadás reményében eltetetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f. é. április 20-án fog az Irgalmasság atyjának bemutatni. Az örök világosság fenyekedjék neki!«

Az elhunyt 1820-ban született; pappá szenteltetett 1843-ban s három évi segédlelkészkedés után Szabad-Szent-Györgyön lett plébános, hol tizenöt évig működött. Szabad-Szent-Király plébánosa 1861-ben lett s a szentlőrinci kerület esperesévé 1880-ban neveztetett ki. A királyi kegy 1893-ban az egyházmegye tiszteletbeli kanonokai sorába emelte.

— (Új járásbíró.) *Batta* Béla, szigetvári aljárásbíró, az ottani járásbíróshoz járásbíróvá kineveztetett.

— (A pécsi izraelita nőegylet) alapszabályszerű rendes évi közgyűlését folyó hó 23-án, hétfőn, délután 3 órakor tartja az izraelita iskola dísztermében. A közgyűlés tárgyai: 1. A választmány jelentése a múlt évről. 2. Az évi számadások bemutatása és a felmentvény megadása. 3. Netáni indítványok. Az egyesület bevétele volt a múlt évben 3915 frt 80 krajcár; kiadása 3539 frt 30 krajcár; pénztári maradvány tehát 376 forint. Az egyesület vagyona kitesz 19171 frt 54 krajcárt, melyből a kihazasítási alapra 2847 frt 65 krajcár, az egyesületnek és alapítványokra 16323 frt 89 krajcár esik. A múlt évben *Hetyey* Samuel megyéspüspök 200 koronát adományozott az egyesületnek; *Hirschfeld* Sándor sörgyáros 150 koronát, a *Pécsi Takarékpénztár* 100 koronát, dr. *Schwartz* Frigyes 50 koronát, dr. *Mende* Lajosné 40 koronát s igea sokan kisebb-nagyobb összegű adományokat adtak. Az egyesületnek összesen kilenc alapítványa van 9500 korona értékben. A tagok száma a múlt évben 295 volt.

— (Pécs választói.) A jövő évi képviselőválasztók összeírását a kiküldött küldöttség szombaton fejezte be. Ez egybeállítás szerint a belvárosban ezerszázhárom, a budai-külvárosban (Bányateleppel együtt) ezerszázöt és a szigetiekülvárosban kilencszázötvennégy választó van. Pécs város választóinak száma tehát a jövő évre háromszázötvenkilenc, a mi a folyó évi választókhoz képest csaknem ezer szaporulatot mutat. E névlajstromot a központi választmány legközelebbi ülésében felülvizsgálja s az közszemlére lesz kitéve az esetleges reklamációk céljából.

— (Halálozás.) *Fülöp* Paula, fiatal életének ötödik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a Makár-utca 47. számú gyászszobából a szigeti-külvárosi temetőbe.

— (Árad a Duna.) A felső vidékekről még mindig nagyobb mérvű esőzések híre érkezik, mely időjárás természetesen nagyban elősegíti a folyók áradását. A földmívelésügyi miniszterium vizrajzi jelentései sem nyújtanak

megnyugvást, mert azok szerint is a legtöbb folyó még egyre árad. *Mohácsnál* is tart még a Duna áradása, tetőzése azonban már holnap vagy holnapután várható s így remélhető, hogy az áradás nagyobb veszély okozása nélkül fog elmúlni. *Tormay* Károly alispán — ki már nagyszombaton Mohácsra utazott — még mindig ott tartózkodik s a Duna áradása folytán szükségessé vált védelmi munkálatok teljesítését személyesen vezeti és ellenőrzi.

— **(Az iskolák.)** Elmúltak az ünnepek, megkezdődtek az előadások. Tegnap a különböző vonatokkal érkeztek meg a diákok a husvétii vakációról, hogy ma pihent erőikkel megkezdhessék ismét a tanulást, a mihez most kétszeres erővel kell hozzátogni, miután az utolsó időszakban tudvalevőleg sokkal több dolog van az iskolákban, mint a másik kettőben. Diakjaink közül azoknak, kik Rómába utaztak, még tart a szünet. Ők csak a jövő héten kezdik meg a munkát, minthogy csak a hét végéig érkeznek meg.

— **(A baranyamegyei ált. tanítótestület)** folyó hó 26-án (csütörtökön) d. e. 9 órakor a pécsi közs. polgári leányiskola helyiségében (Mária-u. 4.) közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Kell-e külön tanterv az osztatlan népiskolának? Előadó *Schmidt* Boldizsár pécsbányatelepi népisk. igazgató. 2. Az évvizsgálatokról. Előadja *Haksch* József pécsi közs. tanító. 3. Pénztárnok kimutatása a tagsági díjhátralékokról. 4. Indítványok.

— **(Május másodika.)** Az első tavaszi táncmulatság napja ez, melyet, mint azt

már volt alkalmunk megírni, a helybeli jogászság rendez. E házi táncestélyre a jogászság körében már nagyban folynak az előkészületek, hogy az minél inkább sikerüljön. De — a jogászság megnyugtatására írjuk ide — a közönség körében is nagy az érdeklődés e tavaszi első táncmulatság iránt, mely érdeklődést a helybeli jogakadémia polgársága mellett meg is érdemel.

— **(Átcsatolt anyakönyvi kerület.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogyvármegyében a sztárai anyakönyvi kerületet megszüntette és az ezen kerülethez tartozott Sztára és Révfülöpy községeket a drávafoki anyakönyvi kerülethez csatolta át.

— **(A debreceni diákkongresszus.)** Folyó hó 27-én s az ezt követő napokon az ország felső iskoláinak, jogakadémiáinak ifjúsága képviselteti magát Debrecenben kiküldöttei által, hogy ott a közös érdekekről tanácskozzanak. A pécsi jogakadémia Olvasóköre s Segélyző Egyete tudvalevőleg két-két tagját küldi e kongresszusra, a kik, mint halljuk, folyó hó 26-án indulnak a déli vonattal Pesten keresztül Debrecenbe, a honnan május elsején okvetlenül visszajönnek, mert 2-án itt este erkölcsi kötelességük részt venni a táncestélyen, bár elsején Debrecenben táncolhatnak ki magukat, minthogy épen az ő tiszteletükre van ott akkor jogász táncestély.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter a lellei anyakönyvi kerületbe *Nyul* Sándor körjegyzőt anyakönyvvezetővé, a má-

gocsiba pedig *Koltay* Zsigmond jegyzői irnokot anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és az előbbi a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Bábaképző intézet Pécsen.)** Baranyavármegye már régóta foglalkozott azaz a gondolattal, hogy Pécsen bábaképzőintézetet szervezzen. Bábaképző tanfolyama már volt, melyet a közegészségügyi alaptól segélyezett, de ezen alap annyira meg van terhelve, hogy ily modorban a tanfolyam továbbra nem lenne fenntartható, miért is a vármegye feliratot intézett a belügyminiszterhez, hogy Pécsen egy állandó bábaképző tanfolyamot létesítsen, illetve ennek létesítését engedélyezze. Eme leirat eredményeképp ma a belügyminiszter kiküldöttei *Taufert* Vilmos dr. budapesti egyetemi nyilvános r. tanár és dr. *Hajós* Béla közegészségügyi felügyelő vezetése alatt értekezletet tartottak a vármegyeháza közgyűlési termében, hol a távollevő alispán meghatalmazott képviselőjeként *Lehel* Győző varm. I. aljegyző, *Majorossy* Imre polgármester, *Mende* Lajos dr. vm. t. főorvos, *Erreth* Lajos dr. közkórházi igazgató és *Cirer* Elek dr. városi tiszti főorvos jelentek meg. Az értekezlet tagjai akként fogtak a Pécsen létesítendő bábaképző tanfolyam tárgyában javaslatot tenni a m. kir. belügy- és közoktatásügyi miniszternek, hogy az állami bábaképző intézet Pécsen közegészségügyi szempontból is felállítandó lenne, azonban míg ez lehetségessé válik, addig a vármegye által ezideig segélyezett bábaképző tanfolyamnak kétezer korona segélyt az állam folyósítson. Az értekezlet tagjai megtekintették a pécsi közkórházat és a Rudolfinumot s a létesítendő állami bábaképző intézetet a Rudolfinumban vélték elhelyezendőnek.

tam. Mintha valami vasabroncs, mely keményen szoritotta a fejemet, lepattant volna s én tisztán tudtam gondolkozni, régi szerelmi filozofiám arithmetikája szerint számítva ki Ilona asszonynál bekövetkezhető esélyeimet.

Napnál világosabban állott előttem a thézis.

Van egy asszony, kinek férje már évek óta elhanyagolta őt, ki valami társadalmi vagy szülői kényszer hatása alatt ment férjhez s ki azon hiszemben, hogy férje őt csupán pénzeért vette el, semmi esetre sem szeretheti azt az embert, kinek törvényes jogai vannak hozzá. Ha pedig férjét nem szereti, következésképp mást szeret, vagy legalább is fog mást szeretni, mert most, míg férje elzárva tartotta a külvilágtól, nem volt alkalma arra, hogy megcsalja az urát, hanem bizonyos voltam benne, hogy csak jelentkezni kell valakinek s az asszonyka öröme borul a karjaiba, ha csak azért is, hogy férjét megbosszulja. S ez elvégre nekem mindegy. Udvarolni fogok neki régi szisztémám szerint, hiszen tán nekem van első sorban jogom hozzá, hogy elcsábítsam, mert hálával tartozik nekem. Nélkülem tán még most is raboskodhatnék »legényesdit« játszó férje mellett.

— S most barátom engeddd meg, hogy néhány szót szóljak magamról is, bár ha novellává akarnád gyúrni ezt az én »esetemet«, te bizonyára jobban meg tudnád írni ezt a »psychologiai« részt. Nem is akarok neked értekezést tartani, csupán az akkor érzetteket mondom el neked.

Mondom, mikor Várnaytól — az ebédről is megfeledkezve — eljöttem, a furcsábbnál furcsább gondolatok kavargtak az agyamban. Hazasiettem s végigheveredtem a pamlagomon, melyen már nem egy szerelmi kalandom theoretikai részét dolgoztam ki s melyben szinte megroppantak most a rugók szívem heves dobogásától. Hiszen ismered ezt a régi becsületes butordarabomat, azt a szű-ette pamlagot, mely nappal Daxi és Foki, az én foxteriere-imnek a fekhelye, este pedig az én nyugágyam, mely azt hiszem, a rajta elgondolt sok léha szerelmi filozofiától tán már maga is gondolkozni tud.

Merem állítani, hogy annyi tiszta, ideális gondolattal tán sohsem heverészttem még azon a pamlagon, mint akkor délután.

Első sorban is megdöbbenő világossággal állt előttem az a tény, hogy szeretem Várnayt. Igen szeretem, valami csodás, eddig nem érzett

— **(Elemelt háromszáz forint.)** A Pécsi Takarékpénztárban ma délelőtt egy falusi ember akart jelzálogi bekebelezésre háromszáz forint kölcsönt felvenni. Nyugodtan várakozott, míg a pénztárnok átadja neki a pénzt, de mikor a várást megunta, akkor sürgetni kezdte a pénzt. És nagy meglepetésre kitűnt, hogy a háromszáz forintot már kifizették — másnak. Még pedig egy ismeretlen asszonynak, aki egy betéti könyvre 1090 koronát vett ki először s azután, mikor a jelzálogkölcsönző nevét kiáltotta a pénztároshelyettes, még mindig ott állt a pénztár előtt s így megkérdezték, ő veszi-e fel a pénzt? Igenlő válaszára átadták neki a háromszáz forintot, mit gyorsan kosarába tett és eltűnt. A vakmerő család kitűnően, az intézet feljelentette az esetet a rendőrségnek, mely most nyomozza a vakmerő csaló asszonyt, aki valószínűleg valami közeli faluba való.

— **(Tilos a házalás.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium közölte, hogy a házalókereskedés Diakovár (Horvát-Szlavonország) mezőváros területén a horvát-szlavon-dalmát bán értesítése szerint, a házalási szabályzat 17. §-ában és az azt kiegészítő későbbi rendeletekben bizonyos vidékek lakosai számára biztosított jogok épségben tartása mellett, tiltatott.

— **(Elgázolt asszony.)** A vidéken is előfordulnak már a sebes hajtás szerencsétlen következményei. Így a napokban Zsibrákon történt ily szerencsétlenség, a mikor is ifju Égli Ádám sebesen hajtott kocsijával a falun

végig s egy fordulónál Májor Hermannét elgázolta. Az asszony súlyos sérüléseket szenvedett, melyek miatt most az ágyat nyomja. A gondatlan ember ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Pályázat.)** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségénél számtisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a kaposvári m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— **(A katonai vezérkar Kaposvárott.)** A nagy vezérkar május 9-én Kaposvárra érkezik Beck báró tábornagy vezérkari főnök vezetése alatt, hogy ott az ország szélén, a budapest-fiumei főútvonalon stratégiai tanulmányokat tegyen. Mintegy 50 tábornok és vezérkari tiszt vesz részt az expedicióban s Kaposvárott két-három napot töltenek. Egészben 64 tiszt és legénység számára keres a vármegye megfelelő lakásokat Kaposvárott, mi bizony nehéz feladat lesz, ha csak a lakosság az érkező főtisztek számára vendégszeretettel nem enged át lakásrészeket. Valószínű, hogy e stratégiai tanulmányut valamely nagyobb szabású hadgyakorlat céljából történik, minő eddig nem volt a mi vidékünkön.

— **(Hütlenn alkalmazott.)** Neszter József albertfalusi születésű mézároslegény Prenodovics Rádó eszék-alsóvárosi mézárosnál mint segéd dolgozott, de elég hütlennül, mert szolgálatát felmondás nélkül ott hagyta s e mellett még 13 korona 66 fillért elsik-

kasztott gazdájától. A dárdai csendőrség most keresi a jómadarat s valószínű, hogy már legközelebb kézre is kerül.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavármegye területéhez tartozó Báltaszék községben a f. é. március hó 19-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi április hó 23 án pótvásár tartassék.

— **(Késelés.)** Korcsmai szóváltás következtében került a városi közkórházba Szabó Gyula napszámos. Egyik korcsmában iszogatót tegnap, mikor Szellő József nevű társa is betért oda s ott vele csakhamar veszekedésbe elegyedett. Ebből aztán verekedés lett, miközben Szellő kést rántott és Szabót mellbe szurta. A súlyosan sérült embert a városi közkórházba vitték; késelő ellenfelével szemben pedig a rendőrség megindította az eljárást.

— **(A Riha-tó titka.)** A napokban Mohácson kihalásztak a Margitta szigetbeli Riha-tóból egy emberi hullát, melyre nézve megállapították, hogy az a f. évi március hó 17-ik óta eltűnt 22 éves Hirschléger Ádám, mohácsi lakos holtteste. A vizsgálat azt is megállapította, hogy Hirschléger Ádám f. évi március 17-én este 10-11 óra közt ladikon át akart menni a Riha tón, de a tónak az akkori nagy vihar által fölkorbaesolt hullámai a ladikot fölborították s Hirschléger Ádám a vízbe fult.

— **(Szocialisták kongresszusa.)** A husvéti ünnepek alatt tartották a magyarországi szocialdemokraták kongresszusukat Bu-

szerellemmel, mely majd széthasította a keblemet. Szeretem azzal az önzetlen, tiszta szerellemmel mely minden áldozatra kész s mely nem kíván viszontszolgálatot. Kéjelegtem abban a tudatban, hogy ime van egy asszony, ki belőlem idealistát faragott. Egyszerre akartam elfelejteni minden léha szerelmi filozófiát, képtelen undorral tekintettem vissza multamra, hol különös khaoszban száz, meg száz női fej, szőke, barna vegyesen járt képzeletemben vitus táncot. Valami rám erőszakolt szentimentalizmussal ostoba gondolatok kavargtak a fejemben holmi önzetlen barátság-ról férfi és nő között; az egyik pillanatban De Ryonnak képzeltem magam s megfogadtam, hogy mint szemem fényét őrzöm meg azt az asszonyt, a másik pillanatban már meg arra gondoltam, hogy megszőktetem Várnaynét s elveszem feleségül. Annyira elragadt barátom az »idealizmus«, hogy valami láthatlan erőből ösztönözve szükségét éreztem annak, hogy lelki átalakulásomnak kézzel fogható jelét is adjam.

Felugrottam fekhelyemről s lehetetlen dühhel ragadtam meg az íróasztalomon álló női fényképek egyikét s egy pillanat múlva már darabokra törve feküdt előttem »Mici«, a fővárosi

orfeumok egyik közelmúltban letűnt csillaga. Pedig mondhatom, hogy ez a Mici pompásan nézett ki feszes trikoju »Diabolin« kosztümjében s úgy szólván beleillett a fénykép-kollekciómba.

Az agyamat átjárt sok szokatlan ostobaságtól alapos fejfájást kaptam, úgy látszik, ideálisan szerelmes voltomnak ez volt első jól megérdemelt jutalma. Mert barátom, amint a méhnek nem lehet megparancsolni, hogy ne virágról-virágra szálljon, hanem egy virág kelyhén telepedve meg, ott várja be halálát, épp oly képtelenség egy nekifásult léha emberből hirtelen, idealistát faragni.

Te mosolyogsz? Tudom mit. Azt, hogy tudtad, hogy jó szándékaim előre is meghiusulnak s hogy csak visszaesem régi állapotomba. Bár igazad van, de becsületszavamra kijelenthetem, hogy midőn Várnayéktól hazatérve a pamlagon heverésztem, nem mertem volna hinni, hogy belőlem még okos ember is válhatik. Csak midőn fejfájásom egyre nőtt s én nekimenve mosdószekrényemnek, alaposan megmosakodtam, akkor kezdtem higgadtan gondolkozni. Tudod, mit jelent az nálam: »higgadtan gondolkozni?« Azt, hogy amint a hidegvíz a maga prózai fagyosságával lehűtött, újra azzá lettem, aki azelőtt vol-

dapest. A kongresszuson a pécsi szocialistákat Végh József képviselte.

— **(Elveszett kutya.)** Egy sárgás barna színű, kishővű fél agár kutya a napokban elveszett. A kutya három éves és „Muki” névre hallgat. Ez uton kéri a család a megtalálót, hogy azt vagy a rendőrségnél, vagy a szerkesztőségünkben jelentse be.

— **(Tolvaj csemete.)** Foris Ferenc, szegzárdi születésű 13 éves fiú, Budapesten több rendbeli lopást követett el s a törvényszék által vád alá is helyeztetett. A vizsgálat során azonban megszökött, ezért a budapesti törvényszék most országsszerte körözteti a nagyreményű tolvajcsemetét.

— **(Hangok az éjben.)** Ugyancsak vidám hangulatban vonult végig az elmúlt éj jel néhány részeg ember a Király utcán s nem éppen erkölcsös szövegű nóták ordításával kedveskedtek a napi fáradságokat pihenő polgároknak. Végre aztán a Széchenyi térre érve a sarkos rendőr elcsipte a jókedvű kompániát, melynek tagjai közül a lehangosabbat Bódog József kocsiát bevitte a torony alá, hogy részegségét kialudja, a többiek ellen pedig jelentést tett a rendőrkapitányságnál.

— **(Éjjeli látogatás.)** Wittinger Sándor tolnai lakos udvarán kellemetlen vendégek fordultak meg. A magas kerítésen át hatoltak be a sötét éjszakán és az összes baromfit és egyéb elvihető tárgyat elemeltek. A tetteseket még eddig nem sikerült felfedezni.

— **(Kedélyességok.)** Widermann Pál györkönyi lakost különös érzelmek fűtöttek tulajdon sógorához: Walter Mihály györkönyi lakoshoz. Ahol érte, minden ok és szóváltás nélkül előkapta és alaposan helybenhagyta. Walter Mihály már alig mert az utcára kimeni, úgy félt sógorától. Widermann látva azt, hogy Walterrel az utcán nem találkozhatik, elment Walterék házába és ott úgy megverte Walter Mihályt, hogy ez súlyos testi sértést szenvedett. Walterék most már megunták a sógori viszonyt ilyen módon való nyilvánulását és az esetet feljelentették a bíróságnál.

— **(Névmagyarosítások.)** Schlesinger Lajos, m. á. v. gépészmérnök, pécsi lakos vezetéknévénél „Szigeti”-re; kiskoru Kohn Arthur kaposvári illetőségű ugyanottani lakos vezetéknévénél „Körös”-re és Rovács Pál községi tanító báttaszéki lakos, valamint kiskoru gyermekei Anna, Rezső és Mária vezetéknévénél „Récsei”-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Hamis forintos.)** Egy vókányi illetőségű cselédeánnyól a vasuti állomáson hamis ezüst forintost foglaltak le, melyen jegyet akart váltani, hogy szülőihez Vókányba haza utazhassék. A rendőrségen kiballgatták a leányt s ő ott azt vallotta, hogy gazdájától kapta fizetésképp a hamis forintost, a melyről azonban nem vette észre, hogy hamis. A vizsgálatot a rendőrség most annak kiderítése végett folytatja, hogy mily uton került a hamis forintos a leány volt gazdájához?

— **(A tolnai selyemfonó)** gép-próbáját a napokban tartották meg. Beresédy Pál miniszteri meghatalmazott jelenlétében. A szegzárdi selyemgyári összes tisztviselőknél kívül ott voltak a vármegye részéről Dóry Pál alispán és Simontsits Elemér főjegyző. A környék intelligenciája is nagy számmal vett részt az érdekes megnyitási

ünnepségen. Az impozáns épület ott áll a Dunaparton, 240 ezer korona költséggel készült. Tolna város 46 ezer koronát és 200 téglát adott hozzá. Az óriási gépteremben jelenleg 120 orsó dolgozik villamos erőre. A felszerelést a Ganz-gyár szállította. Az épület főalkotó részei vasból vannak, a falak pedig parafa kompozícióból. A berendezés olyan, hogy hozzáfogható egész Európában nem található. A gyár a husvéti ünnepek után kezdte meg teljes működését, egyelőre 40 olasz leányt alkalmaztak az orsók mellé, ezek fogják betanítani a helybeli és vidéki munkás leányokat. A gyár igazgatója Stein György s 250 munkás nyer jelenleg alkalmazást.

— **(Halásszás a tilosban.)** Becker József apatini lakos a bellyei főhercegi uradalom halászbérlője tapasztalta, hogy a bérlő tulajdonukat képező Kopács községhez tartozó Hulló nevű tóban idegenek halásznak. A napokban is kimentek, hogy a tilosban halászókat elfogják s csakhamar megpillantották Ilies Vladó és Wuics Fülöp bielóbródi lakosokat. Ezek midőn jövetelüket észrevették, a már csónakba rakott hallal menekülni igyekeztek, de Becker öcscsével csakhamar utolérte őket. Midőn ezek látták, hogy nem menekülhetnek, megállottak s Ilies Vladó a kezében volt evezővel Aecker Józsefnek fején 12 nap alatt gyógyuló testi sértést ejtett. Becker az ütéstől elszedült, csónakába esett, mire Ilies és társa ismét üldözőbe vették a támadókat s mikor ezek látták, hogy nem menekülhetnek, megadták magukat. Pannaszos öcscsével és az időközben megérkezett erdőőrrel a dárdai kir. járásbíróshoz kísérte a tilosban halászókat, hol a vádlottakat nyomban ki is hallgatták.

— **(Vesztett kutya a gyermekek között.)** Róssa János hási lakos udvarán csendesesen játszadoztak néhány szomszédos pajtással a gazda gyermekei, midőn a nyitva felejtett kapun át egy veszett eb tévedt az udvarra. A gyermekek által okozott zajtól azonban a kutya rövid időre megijedt s nem mert közelebb jönni. S ez volt a szerencse, mert időközben egy, az udvaron foglalatokódó béreslegény észrevette a veszélyt s befutva gazdája vadászfegyvereért, még mielőtt a kutya kárt tehetett volna valakiben, egy jól irányzott lövéssel ártalmatlanná tette.

— **(A piacon.)** A városház sarkával szemben, a korzó mellett egy jó falusi asszony, ma délelőtt tejfelt és turót árult. Ugy fél kilenc tájban jött hozzá egy városi asszony s vett tőle tejfelt, a minék az árát ki is fizette s turó után nyult, azt is akart — de pénz nélkül vinni, a mit persze a falusi asszony nem engedett meg. Erre elkezdődött a per. A városi asszony egyre azt hajtogatta németül, hogy a turót is kifizette, a falusi asszony pedig tagadta magyarul. Mikor már az egész piac körülöttük volt, akkor a kis német asszony, hogy boszuját kitöltse, gyors mozdulattal összeturkálta az árusnak turókészletét, a mi természetesen azt még jobban felingerelte. Tudja Isten még mi minden nem következett volna be gyors egymásutánban, ha most már két rendőr is közbe nem lép s a fenyegető jellegű állapotokat békés uton, mindazonáltal erélyes szavakkal el nem intézik.

— **(Esernyő és napernyő.)** A szobacicák egy agilis tagja, a nevet eleddig nem árulta el a rendőrség, parádézni akart

husvétkor az ünnepi tömegben. A pompához s eleganciához nem kellett volna egyéb, mint egy napernyő. Hát vegyen! — mondják önk. Miből? — kérdi ő. Mert igenis könnyű venni, ha van pénz, de krajcár nélkül szerezni napernyőt az már nem kis dolog. S ő erre határozta el magát. Elsétált a Pucher utcába s ott egy barátjának a szobájába jutott regényes módon. Mert ha az ember az ablakot használja ajtónak, az mindenesetre regényes, legalább is szecessziós. S ő az ablakon mászott be. Megkerítvén a napernyőt, megpillantott egy esernyőt is s nem tudott ellentálni a váagnak, azt is magával vitte. Természetes, hogy rajtavesztett s még természetesebb, hogy tagad, akárcsak könyvből olvasná. Mindhiába. A keztyűje elárulta őt. Hálátlan keztyű, mely nem tudott a szobából jogos birtokosa után kirepülni. A szobában felejtett keztyűk ellenére is a leányzó tagad, a mivel azonban célt so-kaig nem ér.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. április 18. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 766.9 (emelk.)

Hőmérsék = 6.7 °C.

> maximuma: 15.3 °C

> minimuma: 7.0 °C.

Páranomias: 4.6 mm.

Relatív nedvesség: 63

Felhőzet: 4° Cirr—Str. S. W.

Szélirány s erő: E. 4

Csapadék 24 órai: 1.2 mm ○

Hűvös, derült, száraz i. v.

Dr. Czirer.

TÁVIRATOK.

— A trónörökös házassága.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Corriere di Napoli nyomán egy bolognai lap *Ferenc-Ferdinánd* főherceg házasságáról hosszabb cikket közöl, melynek befejező része a következő:

Ferenc-Ferdinánd állhatatosan megmaradt szándéka mellett, hogy *mint főherceg veszi nőül Chotek Zsófia grófnőt*. A lesújtott császár tanácskozássra hívta egybe kormányát s az uralkodó család tagjait. Utána néztek a Chotek-család nemesi levéltárában s arra a felfedezésre jutottak, hogy a család a legnemesebbek egyike. 1563-ban a család a szent birodalomhoz tartozónak hirdetetett ki s ennélfogva meg lehetett engedni a főhercegnek, hogy házasságra lépjen a grófnővel, oly feltétellel mégis, hogy a házasság hivatalosan soha sem ismertetik el, mert Ausztria Magyarország császárnéjának fejedelmi szülőktől kell származnia. Kimondatott, hogy ily házasságból származó gyermekek ki vannak zárva a trónöröklésből. (Ezt ki sem kellett mondani, mert már a pragmatika szankciójában van kimondva, hogy a trónt csak egyenrangú házasságból született főhercegek örökölhetik. — A szerk.) A császár úgy látszik beleegyezését adta unokaöccsére házasságához és trónörökösnek már most is *Ottó főherceg legidősb fiát, a 11 éves Károlyt* tekinti, kit úgy is nevelnek.

— A transzváli háború.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Roberts lord jelenti Bloemfonteinből tegnapi kelettel, hogy az angolokat Wepenernél mégis körülkerítették a boerok, de ezek nem mer-

nek erélyesen támadni, mert aggódnak az összeköttetés miatt.

— **Oroszország hadikészülődései.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Varsóból jelentik, hogy Oroszország háborúra készülődik; ma is 20.000 ember indult Bocchára felé.

Szerkesztői üzenet.

V. G. Ime „ujságilag“ tudatjuk, hogy saját történetét nem sziveskedünk a Figyelőbe szerkeszteni. Annál kevésbé nem, mert azon fogadkozik, hogy nem fog szeretni senkit soha többé. Ne tegye azt, fiatalember. Hiszen az Úr is azt mondta: Nem jó az embernek egyedül lenni!

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállít jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — **Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.**

4497. sz.

P. 1900.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közzé teszi, hogy Zaláta község határában a „Pusztá rét és Hontos dűllőkbeli legelők helyadhatósága érdemében az előnyomozásnak a helyszínén leendő eszközlésére **határnapul 1900. évi május hó 23. napjának délelőtti 10 óráját** a község bíróságához kitűzte, a mikorra ezen község birtokosait oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőtől gondoskodjanak.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint urbéri bíróságnak 1900. évi márczius hó 27-én tartott üléséből.

Hardi Sándor

Kelemen

elnök. jegyző.

Az elismert legjobb első pécsi moly ellen biztosító és ruhaóvó intézet

alkalmat nyújt a n. é. közönségnek, hogy télen használt ruháit, bundát, szőrmeárut sat.,

nyáron át a leggondosabb ápolás által mindennemű károk ellen csekély díjazás mellett, megvédje.

A ruhák kívánatra elhozatnak és az elismervény ellenében vissza is küldetnek.

A midőn még a n. é. közönségnek szives tudomására adom, hogy az összes nálam lévő ruhaneműek az első magyar általános Biztosító társaságnál az elmúlt idényben 35.000 koronára biztosítva voltak, maradtam magam b. figyelmébe ajánlva, kiváló tisztelettel

MANDL ARMIN

szücs üzlete és ruhaóvó intézete
Irgalmasok-utca.

3176. szám.

Tkv. 1900.

HIRDETMÉNY.

Szakál, Karáczódfa, Rákos és Hetvehely községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván az azzal a felszólítással tételük közé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat, tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi október hó 24-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A sásdi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság, 1900. április hó 10-én.

Dr. Borsitzky Imre

kir. járásbíró.